

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ

ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟ

Πήγαμε μιά βόλτα στην 'Αμμόχωστο προχθές την Κυριακή. Μιά ἔλξη πρὸς τὸ πράσινο καὶ τὴ θάλασσα. Ἡ ὠραία πόλη τοῦ Εὐαγόρα καὶ τοῦ Ὁθέλλου τραβά ὅσο καμιὰ ἄλλη τοὺς ἐπισκέπτες, ξένους καὶ Κύπριους. Τὰ ξενοδοχεῖα, μᾶς λένε, ὅλα γεμάτα, οἱ ξένοι μὲ τὶς φωτογραφικὲς καὶ τὰ καλοκαιρινὰ πουκάμισα κυκλοφοροῦν μέσα στοὺς δρόμους.

Κι' ἀρχίσαμε νὰ ψάχνουμε γιὰ τὴ θάλασσα, γιὰ τὴ μαγευτικὴ ἀκρογιαλιά τοῦ Βαρωσιοῦ. Ὁ ξένος εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ τὴ βρῆ. Οἱ θεόρατες πολυκατοικίες πού εἶναι κτισμένες πάνω στὴν ἄμμο, ὄχι μόνο κρύβουν τὴ θεά ἀλλὰ ἐξαφανίζουν τὴ θάλασσα. Ἡ παραλία τῆς Ἀμμοχώστου, ὅπως διαπιστώσαμε μὲ θλίψη μετατράπηκε σὲ ἰδιωτικὴ περιουσία.

—Εἶναι ἀδύνατο, πιά, μᾶς λέει ἕνας γνωστός, νὰ βγῆς ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ νὰ πᾶς κατευθεῖαν στὴ θάλασσα, ὅσο κοντὰ τῆς κ' ἂν μένης. Πρέπει νὰ κάνης ἕνα μεγάλο γῦρο, ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς πολυκατοικίες (οἱ θυρωροὶ δὲν σ' ἀφήνουν μὲ κανένα τρόπο νὰ περάσης ἀπὸ ἐκεῖ) κι ἂν εἶσαι τυχερός νὰ βρῆς κανένα διαδρομάκι γιὰ νὰ περάσης καὶ νὰ κάνης τὸν περίπατό σου στὴν ἀμμουδιά.

—Καθίσαμε σ' ἕνα κέντρο καὶ ρίξαμε τὸ βλέμμα στὴ «λευκὴ πόλη». Οἱ πολυκατοικίες λές καὶ συναγωνίζονται ἢ μιά τὴν ἄλλη ποιά θὰ πᾶη πιὸ ψηλά. Ἀναρωτιόμαστε: Ποῦ εἶναι οἱ πράσινοι κῆποι μὲ τὶς πορτοκαλιές, ποῦ εἶναι οἱ καλάμιες καὶ τὰ μικρὰ ψαράδικα ταβερνάκια. Ποῦ εἶναι ἡ ξανθὴ ἄμμος κι' ἡ μπλὲ θάλασσα;

Φύγαμε ἀπὸ τὴν Ἀμμόχωστο μὲ μιά μελαγχολία. Μὲ τὸν τουρισμὸ, πού προβλέπεται τὶ θὰ γίνη ἄραγε ἡ Κύπρος μας σὲ 20 χρόνια;